

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. 1738/C6/2189

Data: 23.06.2025

Prin contestația înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 39045/13.06.2025, formulată de SRL, cu sediul social în, județul, înregistrată la Registrul Comerțului sub nr., având CUI RO, reprezentată legal prin administrator Ciotir Ana-Maria și convențional prin, cu sediul în, sediul ales pentru comunicarea tuturor actelor, formulată împotriva documentației de atribuire, întocmită de, cu sediul în localitatea, județul, în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii simplificate, organizată în vederea atribuirii contractului de Sisteme inteligente de management urban în, județul - furnizare, anunțul de participare nr. SCN1163652/05.06.2025, s-a solicitat admiterea contestației și, pe cale de consecință:

- > suspendarea procedurii de achiziție publică până la soluționarea contestației;
- > obligarea autorității contractante să dispună măsuri de remediere în sensul modificării prevederilor documentației de atribuire contestate și a eliminării cerințelor restrictive;
- > dacă se constată că nu mai pot fi dispuse măsuri de remediere care să permită continuarea legală a procedurii de atribuire, solicită anularea procedurii de atribuire;
- > obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor ocazionate de judecarea contestației.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:

Consiliul a fost sesizat de către SRL să soluționeze contestația de față, solicitând cele precizate în partea introductivă.

....., prin adresa nr. 6359/16.06.2025, înregistrată la Consiliu cu nr. 39783/17.06.2025, a transmis punctul de vedere, prin care a adoptat măsuri de remediere conform celor invocate/solicitate de autoarea contestației.

Prin adresa, transmisă prin e-mail și înregistrată la Consiliu cu nr. 41064/19.06.2025, ... SRL învederează faptul că autoritatea contractantă este în culpă, luând măsuri de remediere abia după ce a fost sesizat CNSC prin promovarea unei contestații, astfel că " Având în vedere măsurile de remediere adoptate de Autoritatea contractantă, precizăm următoarele: Menținem Contestația formulată doar în ceea ce privește cheltuielile de judecată". În acest sens, invocă, jurisprudențial, decizia CNSC nr. 2362/C5/2522/ 10.11.2022, rămasă definitivă prin nerecurare.

În ceea ce privește capătul de cerere formulat de SRL, de obligare a autorității contractante la plata cheltuielilor ocazionate de judecarea contestației, Consiliul are în vedere dispozițiile art. 9 alin. (1) și (3) din Legea nr. 101/2016, potrivit căroră:

„(1) După primirea contestației, autoritatea contractantă poate adopta măsurile de remediere pe care le consideră necesare ca urmare a contestației, în cel mult 3 zile de la primirea contestației. Măsurile adoptate trebuie comunicate contestatorului, celorlalți operatori economici implicați în procedura de atribuire, precum și Consiliului, nu mai târziu de o zi de la data adoptării lor. Pentru a fi aduse la cunoștința operatorilor economici interesați, măsurile adoptate înainte de data-limită de depunere a solicitărilor de participare sau, după caz, a ofertelor se publică în SEAP.

(3) În situația în care contestatorul consideră că măsurile adoptate sunt suficiente pentru remedierea actelor invocate ca fiind nelegale, acesta trimite Consiliului și autorității contractante o cerere de renunțare la contestație. În acest caz, autoritatea contractantă nu mai are obligația de a comunica punctul său de vedere asupra contestației și celelalte documente necesare soluționării contestației.”

Astfel, având în vedere transmiterea contestației în ziua de joi, la data de 12.06.2025, ora 23.55, luare măsurilor de remediere conform celor solicitate prin contestație și comunicarea acestor măsuri, prin postarea lor în SEAP, luni, 16.06.2025, s-a făcut în interiorul termenului prevăzut de legiuitor de 3 zile, calculat conform art. 5 din Legea nr. 101/2016.

În consecință, pentru că autoritatea contractantă a achiesat la solicitarea autoarei contestației, Consiliul va respinge capătul de cerere de obligare a autorității la plata cheltuielilor ocazionate de soluționarea contestației, întrucât operează art. 454 Cod procedură civilă – „Exonerarea pârâtului de la plată”:

„Pârâtul care a recunoscut, la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate, pretențiile reclamantului nu va putea fi obligat la plata cheltuielilor de judecată, cu excepția cazului în care, prealabil pornirii procesului, a fost pus în întârziere de către reclamant sau se afla de drept în întârziere. Dispozițiile art. 1.522 alin. (5) din Codul civil rămân aplicabile.

În sensul aplicabilității și în etapa administrativ-jurisdicțională a prevederilor art. 454 C. proc. civ. s-au pronunțat și instanțele de control judecătoresc. Cu titlu de exemplu, Curtea de Apel Oradea, Secția de contencios administrativ și fiscal, a reținut în decizia nr. 202 din 18 martie 2022:

„Instanța de control judiciar constată că temeiul juridic care fundamentează obligația de plată a cheltuielilor de judecată îl constituie culpa procesuală a părții care a căzut în pretenții. De la regula obligării părții care a pierdut procesul la plata cheltuielilor de judecată legiuitorul a înțeles să instituie o excepție prevăzută la art. 454 C. proc. civ. [...]. Din interpretarea gramaticală a acestei dispoziții legale rezultă că legiuitorul a înțeles să instituie o dispoziție de favoare în beneficiul părții care recunoaște, cel târziu la primul termen la care părțile sunt legal citate, pretențiile părții adverse, dispoziția fiind în sensul că partea care are conduita procesuală prescrisă de lege este exonerată de la plata cheltuielilor de judecată. Exonerarea părții care recunoaște în termenul defipt de legiuitor pretențiile părții adverse de la plata cheltuielilor de judecată este necondiționată de culpa sa procesuală. Prin urmare, în măsura în care partea recunoaște pretențiile părții adverse în termenul legal, și este îndeplinită și condiția nepunerii sale în întârziere, nu mai are relevanță dacă partea este sau nu în culpă procesuală. Raportat la aceste considerente, criticile de nelegalitate formulate de petentă privind culpa procesuală a intimatului, reținută și de Consiliu, nu sunt de natură a fundamenta o soluție contrară cu privire la cheltuielile de judecată solicitate în contestație atât timp cât sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 454 C. proc. civ. Sub acest aspect, Curtea constată că anterior primului termen de judecată în procedura în fața Consiliului, intimatul a procedat la anularea procedurii de atribuire, recunoscând astfel pretențiile petentei. De asemenea, instanța de control judiciar constată că intimatul nu a fost pus în întârziere de către petentă anterior momentului anulării procedurii de atribuire și nici nu se afla de drept în întârziere. În aceste condiții, în mod legal și temeinic a constatat Consiliul că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 454 C. proc. civ. pentru exonerarea intimatului de la plata cheltuielilor de judecată față de petenta contestatoare fără a avea vreo relevanță sub acest aspect că intimatul este în culpă procesuală pentru promovarea contestației deoarece a demarat o procedură de achiziție publică în temeiul unei documentații de atribuire nelegale. Pe de altă parte, în ceea ce privește soluția cu privire la capătul de cerere privind obligarea la plata cheltuielilor de judecată, nu prezintă relevanță nici momentul la care aceste cheltuieli de judecată au fost efectiv efectuate față de momentul la care intimatul a recunoscut pretențiile petentei, singura chestiune relevantă juridic din această perspectivă fiind dacă recunoașterea s-a făcut sau nu anterior momentului prescris de lege, adică primul termen la care părțile erau legal citate în fața Consiliului”.

Elocventă este și decizia nr. 349 din 17 martie 2022 a Curții de Apel Ploiești, Secția de contencios administrativ și fiscal.

Relevantă este și Decizia nr. 21/2022, pronunțată de către Inalta Curte de Casație și Justiție, cu privire la „clarificări aduse de ICCJ privind obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată”, potrivit căreia:

„art. 454 din Codul de procedură civilă instituie o excepție, cea a exonerării pârâtului de la plata cheltuielilor de judecată (...) determinarea sferei de reglementare și aplicare a acestei excepții nu poate porni decât de la rațiunea instituirii sale, respectiv încurajarea conduitelor de natură a împiedica declanșarea unor demersuri judiciare ce ar putea fi evitate printrun

comportament diligent sau a limita impactul, durata și costurile acestora, în ambele cazuri urmărindu-se a se preîntâmpina unele forme de abuz procesual. Aceste dispoziții, derogatorii de la regula achitării de către partea căzută în pretenții a cheltuielilor de judecată, sunt aplicabile doar în cazurile în care litigiul vizează o pretenție a reclamantului care să poată fi recunoscută și în care, din punct de vedere legal, recunoașterea pârâtului poate avea ca efect stingerea procesului. Exonerarea prevăzută de art. 454 din Codul de procedură civilă acționează în favoarea pârâtului care a recunoscut pretențiile reclamantului în forma și până la termenele prevăzute de acest text, cu condiția ca litigiul să fie de natură a se stinge prin simpla recunoaștere a pretențiilor de către pârât, recunoaștere care prin ea însăși poate conduce la realizarea în substanță a pretențiilor reclamantului, și nu doar la valorificarea ei în plan probatoriu de către instanță (...)".

Având în vedere dispozițiile art. 26 alin. (8) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, potrivit cărora Consiliul poate lua act, oricând în cursul soluționării contestației, de renunțarea la aceasta de către contestator, Consiliul urmează să ia act de renunțarea la contestația formulată de SRL, în contradictoriu cu

În baza dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va respinge cererea SRL de suspendare a procedurii de atribuire, ca rămasă fără obiect.

În baza dispozițiilor art. 26 alin. (9) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va respinge cererea SRL de obligare a autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,
CONSILIUL DECIDE:

Ia act de renunțarea la contestația formulată de SRL, în contradictoriu cu

Respinge ca rămasă fără obiect cererea SRL de suspendare a procedurii de atribuire.

Respinge cererea SRL de obligare a de obligare a autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

Împotriva ei se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate, în temeiul art. 29 din Legea nr. 101/2016.

PREȘEDINTE,
...

MEMBRU,
....

MEMBRU,
.....

Redactată în 4 exemplare, conține 4 pagini.
Redactată practicaua deciziei